

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ УСКЛАДНЕНЬ ПРИ АРТЕРІАЛЬНІЙ ГІПЕРТЕНЗІЇ ЗАЛЕЖНО ВІД ІНДЕКСУ МАСИ ТІЛА

Дудченко І.О., аспірант

Науковий керівник – проф. Приступа Л.Н.

СумДУ, кафедра внутрішньої медицини післядипломної освіти

Постановка проблеми. Серед ускладнень артеріальної гіпертензії важливе місце займає гіпертрофія міокарду, що призводить до кардіальної дисфункції. Факторами, що підвищують ризик розвитку гіпертрофії міокарду є надлишкова маса тіла та ожиріння.

Мета дослідження: аналіз взаємозв'язку структурно-функціональних показників міокарду у хворих на артеріальну гіпертензію в залежності від індексу маси тіла.

Матеріали та методи: Було обстежено 191 пацієнта хворих на артеріальну гіпертензію з різним індексом маси тіла (чоловіки - 120, жінки - 71). Середній вік пацієнтів склав 62±0,82. Першу групу склали 69 пацієнтів з АГ та надлишковою масою тіла, другу групу – 78 пацієнтів з АГ та ожирінням. Контрольну групу склали 44 пацієнти з АГ та нормальною масою тіла. Основою діагностики АГ були критерії Комітету експертів ВООЗ (1999) та рекомендації Українського товариства кардіологів (2004) після детального клініко-інструментального обстеження хворих та виключення симптоматичної АГ. Спочатку, згідно рекомендацій ВООЗ, визначали індекс маси тіла (ІМТ), а потім проводили ультразвукове дослідження серця в М- і В-режимах за загальноприйнятою методикою. Масу міокарда лівого шлуночка (ММЛШ) було обчислено за формулою Penn Convention: $ММЛШ (г) = 1,04 \cdot ([КДР + ТМЗС + ТМШП]^3 - [КДР]^3) - 13,6$. Індекс маси міокарда лівого шлуночка (ІММЛШ) розраховували за формулою: $ІММЛШ (г/м^2) = ММЛШ (г) / \text{площа тіла} (м^2)$. Показник ІММЛШ більше 125 г/м² у чоловіків та 110 г/м² у жінок є ознакою гіпертрофії міокарда ЛШ. Отримані результати були опрацьовані за допомогою методів варіаційної статистики.

Результати дослідження. У першій групі ІМТ склав (26,9±0,18), у другій групі – (37,0±0,48), в контрольній групі – (23,8±0,15). В результаті проведеного дослідження було виявлено, що у пацієнтів першої та другої груп були вищі показники КДР та ММЛШ (53,7±0,55 та 324,0±11,8; 55,7±0,69 та 376,3±12,3 відповідно), ніж у пацієнтів контрольної групи (53,1 ±0,67 та 314,7±15,2 відповідно). Виявлено пряму залежність ММЛШ та КДР від ІМТ (p<0,05).

Висновки. Таким чином, результати дослідження свідчать про негативний вплив ожиріння на структурно-функціональні зміни серця при артеріальній гіпертензії, що необхідно враховувати при діагностиці та лікуванні даних пацієнтів.